

★ הגשת מאכל לאדם שאינו מברך ★
 'הלכה ימית' הגר"ע יוסף שליט"א

* האם מותר להגיש לפני אדם שאינו שומר תורה ומצוות ואינו מברך על המזון, כיבוד, כגון עוגות ועוגיות וכדומה, או שיש בזה איסור מפני שבכך הוא נכשל באיסור אכילה בלא ברכה?
 (1) על כך השיב מרן הרב עובדיה יוסף שליט"א: כי נכון להימנע מלהגיע בכלל למצבים שכאלו, ואם אירע שהגיע אורח שאינו שומר תורה ואינו מברך, ויש חשש חילול ה' אם לא יגיש לפניו כיבוד, אז נכון מאד לבקש ממנו בדרך ארץ גדולה שיברך על מה שאוכל, ואם אי אפשר לבקשו לברך, או שקרוב לוודאי שהוא יסרב, אז יש מקום בדוחק גדול להתיר להגיש לפניו כיבוד. ולדעת החזון איש זצ"ל, הואיל ואם לא נגיש בפני האורח מאכל ומשקה, בוודאי הוא יפגע מכך, ועל ידי זה יכשל באיסור חמור של שנאת ישראל, שבוודאי הוא חמור יותר מאיסור אכילה בלא ברכה, לפיכך יש להתיר להגיש כיבוד בפני יהודי באופן זה.

 אכילת מאכל חלבי לאחר עוף
 * יש להמתין שש שעות בין אכילת מאכלי

סגולות להצלה מעין הרע!
 (1) אמר הרב חיים קנייבסקי שליט"א:

"הסיבה שפוגעת באדם 'עין הרע' היא מפני שהוא מחזיק מעצמו ומתגאה, ואז יש כח לעיניהם של אחרים לפגוע בו. לכן, עצתו של אדם זה: ללמוד מוסר כל יום, ואז לו תזיק לו עין הרע".
 ומסופר על אברך שהגיע עם בנו הקטן לרב שליט"א וסיפר לו, שבנו יודע 3 סדרים שלמים מהש"ס והוא חושש שלא תיפגע בו עין הרע. ענה לו הרב כי אם ילמד עם בנו מוסר מידי

★ הצלה מעין הרע ★

יום ביומו – הוא לא יוזק כלל מעין הרע. מיד שאל האברך את הרב: "מה הקשר מוסר לעין הרע?", ענה לו הרב קנייבסקי: "כשאדם מחזיק מעצמו ומתגאה על אחרים, אנשים נותנים בו עין רעה, וכאשר מתנהג הוא בענווה, אין אנשים נותנים בו עיניהם".
 (2) כותב הישערי צדקה (סי' קכח): אדם הנותן צדקה בסתר, ללא פרסום או התפארות – זוכה לסגולה גדולה מאוד להצלה מעין הרע".
 (4) מובא ב'ליקוטי מהרי"ח": "אמירת הפסוק: 'ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קודשך ביראתך' – מבטלת עין הרע.
 – מהספר 'עצה ותושיה' – 03-5707894 –

★ הלכות המתנה בין בשר לחלב ★
 'הלכה ימית' הגר"ע יוסף שליט"א

חלב, משום שטבע הבשר שנשאר ממנו בין השיניים, וגם משום שהבשר נותן טעם בפה במשך זמן ארוך. בספר 'גינת ורדים' כתב שיש להמתין שש שעות בדיוק, וכן משמע מעוד פוסקים. ומכל מקום המיקל בזה במקום צורך לאכול אחר חמש וחצי שעות, יש לו על מה שיסמוך, ובפרט בבשר עוף שיש מקום רב יותר להקל בזה.

מה דינם של ילדים קטנים בעניין זה?

* יש להקל לילדים קטנים לאכול גבינה אחרי בשר, אף שעדיין לא חלפו שש שעות, כל שכבר חלפה שעה אחת ואינם נמצאים באותה סעודה ממש, יכולים להקל ולאכול מאכלי חלב. (ומכל מקום בוודאי שיש לחנך את הילדים שכבר גדלו והגיעו לגיל שמבינים עניין זה, לחכות 6 שעות).

 מסתפק אם עברו 6 שעות
 * אדם שמסתפק אם עברו שש שעות מזמן שאכל בשר, ורוצה לאכול גבינה, כתב הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א, שרשאי להקל מספק ולאכול מאכלי חלב.

מורה על האמת

היפה שאתה כהן היפהות

בן-זוג המעוניין לגרום ששותפו לנישואין יודה על האמת, ישבח אותו כאשר הוא עושה כן ויתן לו תחושה שהוא יצא ברווח כאשר הודה על טעותו וכשלונו. כמו כן, יש לדעת שאמנם הודאה בטעות היא קשה – ואפילו קשה מאד – אך רק בתחילת הדרך. בן-זוג שהרגיל את עצמו להודות בטעותו, יבחין עד כמה ההודאה יכולה להיות קלה ונוחה.

הסיבות לביקורת
 בין המבקרים נוכל למצוא את אלה הרואים תמיד את הכל בצבע קודר. יתכן שרכשו תכונה זו מהוריהם, או שעברו עליהם קשיים הגורמים לחוסר שביעות רצון קבוע. לעיתים, נמצא בן-זוג שמחוץ למשפחה אינו מוכר כבקורתן, אך לבן-זוגו הוא מעיר הערות לעיתים קרובות, ועל דברים פעוטים. במקרה כזה קיימת סבירות שלבקורתן חסר משהו בחיי המשפחה, אותו אין הוא מקבל, אולם הוא אינו מבקר בנושא החסר לו, אלא מעביר את ביטויי מצוקתו לחוסר שביעות רצונו לנושאים וחיבטי משפחה אחרים.

אמת מארץ תצמח

בן-הזוג המותקף, תמה בצדק, מדוע תוקפים אותו על דברים פעוטים. אולם האמת היא, כאמור, שבקורת זו היא ביטוי למחסור בנושאים אחרים. בן זוג הער לתופעה זו, במקום לומר לעצמו "בן זוגי הוא סתם בקורתן המעיר על דברים פעוטים", עדיף שינסה לברר עמו, מהם הדברים החסרים לו בזוגיות וינסה למלאם. לסיכום: חשוב מאוד להודות בצדקת הביקורת של השני, והמבקר הצודק לא ינצל זאת, אלא ישבח אותו על הודאתו.

לא פעם מתלוננים בני-הזוג ששותפיהם לנישואין אינם מודים בטעותם, והם מתווכחים אף על פי שניכר על פניהם שהם מודים לדברים שנאמרו בביקורת. או שלעיתים עונה המבוקר לאחר ויכוח ממושך: "אז טוב, אתה צודק, אך אתמול אני צדקתי, ומעשיך לא היו הוגנים הרבה יותר מאשר מעשי".
 תגובות מעין אלה גורמות לתחושה שאי אפשר לדבר עם בן-הזוג וקשה להגיע עמו להסכמה. לכן, מן הראוי שבן-הזוג הנוכח בצדקת זולתו יודה בפה מלא, על אף התחושה הבלתי נעימה שיש בכך.
 עם זאת, בן הזוג שהוכיח את צדקתו, ייזהר לא לעשות מזה עניין מיוחד ולא לנצל לקטרוג או לדרישות נוספות. אם לא יהיה זהיר בכך, בל יתפלא אם הפעמים שיסכימו עם צדקתו, יהיו מועטות. יצחק ושלומית נשואים כבר עשרות שנים. גם השנים הרבות לא לימדו אותם למצוא שפה משותפת. בין הטענות שיצחק העלה נגד רעייתו, שאף פעם היא אינה אומרת שהוא צודק. לכשפניתי לשלומית לקבל את תגובתה, היא ענתה שהוא צודק. כיצד את מסבירה את התנהגותך? שאלתי אותה. היא השיבה: "בכל פעם שאני מצדיקה עמדה מעמדותי, הוא מנצל זאת ואומר: "את רואה אפילו את מצדיקה אותי, וכמו שהפעם אני צודק ברור שגם בנושא שעליו התווכחנו אתמול הצדק עמי, וכן הצדק עמי בדיון שהיה בינינו לפני כחצי שנה...".

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 16:23
יציאת השבת: 17:21
רבינו תם: 17:55

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

חיובת על הארת הפנים!

פרשת השבוע: פרשת חיי שרה.

אדם המצער את חברו או מקניט אותו ח"ו, כידוע, עובר על לאו מפורש מהתורה, של: 'לא תונו איש את עמיתו'. ומפרש רש"י: "בהונאת (צער) דברים הכתוב מדבר". זהו לאו מהתורה, ממש כאדם שאוכל חמץ בפסח. ואומר הרב מנחם שטיין שליט"א: "לצער את הזולת זה איסור תורה, אך הופתעתי לגלות, לפני זמן מה, דבר מזעזע שכותב ר' אליעזר ממעיץ זצ"ל, שהיה אחד מבעלי התוספות, וכך הם דבריו: "כל הרואה את חברו ואינו מאיר לו פנים (פוגש אותו במכולת, יוצא בבוקר מהדירה לעבודה עם פרצוף קפוא) - עובר על לאו מהתורה של 'לא תונו איש את עמיתו'".

כל פעם שאני נזכר בזה עוברת בי צמרמורת: אדם היוצא בבוקר מבניין מגוריו, והנה הוא רואה בכניסה או ליד המעלית את שכנו או את שליח הדואר ובקושי מנענע לו בראשו, בלא להאיר לו פנים מחייכות - אדם כזה עובר על לאו מפורש של 'לא תונו איש את עמיתו', כך כותב הרבי ממעיץ זצ"ל. מפחיד ממש!

להאיר פנים ולחייך - זה חובה ולא זכות!

הרב דסלר זצ"ל היה תמיד אומר שאנשים חושבים שהמשנה שאומרת: "הווי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות", היא דברי בית הלל שעשה לפנים משורת הדין, אך למרבה הפלא אלו דברי בית שמאי שהלכו ע"פ הדין, כי להאיר פנים - זה דין וחובה!! ומה יעשה אדם שקשה לו דבר זה? התשובה היא שיעשה אימונים בשרירי הלחיים, בדיוק כפי שמתאמץ לכבוד עשיית מצה לפסח. מספרים על הצדיק ר' חיים פרידלנדר זצ"ל, כשבערוב ימיו, כשהיה חולה מאוד, ראו אותו נעמד מול המראה ועושה פרצופים מחייכים. כל מי שראה זאת חשב שמא קרה לצדיק דבר מה. ניגשו אליו לשאול מדוע עושה הוא פרצופים למראה, והוא ענה: "לא תמיד אני במצב רוח שאני יכול לחייך לכל מי שרואה אותי, אך אני חייב וזו מצווה מפורשת מהתורה, בדיוק כפי שאנו מצווים לשבת בסוכה ולאכול מצה בפסח.

הרי בפסח אני מתאמץ לאכול כזית מצה, לכן, גם עכשיו מתאמץ אני לעשות תרגילים מול המראה של קיום מצוות הארת פנים, ומסתכל אני במראה האם הדבר נעשה טוב". באחד הימים, ראו אותו פעם מדבר בטלפון ומחייך לאפרכסת. ניגשו אליו בסיום השיחה, ושאלוהו: "מדוע כבוד הרב מחייך לטלפון, הרי אין זה מכשיר ויזואלי שרואים את מי שמדבר?". ענה להם ר' חיים פרידלנדר זצ"ל: "נכון שאין השני רואה את פרצופי בשעת השיחה, אך מי שמעבר לקו מרגיש בכך אם אני מדבר בחיוך או לא. וחשוב התורה להאיר פנים נאמר גם בשיחה טלפונית!"

ר' חיים פרידלנדר היה מסביר בעצמו את המשנה שאומרת: "הווי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות", ושאל מדוע נאמרה המילה 'כל' האדם, הרי המילה כל מיותרת, והיה ניתן לכתוב: "הווי מקבל את האדם בסבר...?" והוא היה מתרץ ואומר: 'את כל האדם', לומר לך שהחוב הזה של חיוך רחב ומאיר לכל אדם, הוא גם לאדם שאינו מהעדה שלך וגם לאדם שאינו מהקהילה ומהבית הכנסת שלך! גם לו אתה חייב לחייך ולהאיר פנים! אני רוצה לעשות סקר ולשאול אותך: האם אתה הקורא זאת כעת, מקיים את המצווה הזו? כמה מקיימים לאו זה המפורש בתורה? על כשרות - כולנו מקפידים! שבת - כולנו מקפידים! וגם על מצווה זו - אסור לפסוח חלילה! פעם אחת עשיתי סקר ושאלתי אנשים רבים: "מהי הברכה הטובה ביותר שאפר לברך יהודי, הכוללת את הכל?". אדם אחד אמר לי: 'חיים', השני אמר 'נחת', השלישי 'בריאות', אך אף אחד לא אמר את מה שגילו לנו רבותינו: שהברכה הטובה ביותר שיהודי יכול לקבל היא: "יאיר ה' פניו אליך" - שתזכה להארת פניו של הקב"ה. כי אם ה' מאיר פנים לאדם - אז הכל מסתדר לו בחיים: הבריאות, הילדים, הפרנסה, השלום בית! ולמי מאיר ה' את פניו? אומרים רבותינו: לאדם המקפיד להאיר פנים לחברו גם כשהוא חוזר עייף מהעבודה, וגם שהוא קם עם כאבים ח"ו, בכל זאת הוא מחייך ומאיר פנים - אז גם ה' יאיר לו פנים בכל תחום בחייו! (מנחם שטיין שליט"א)

295

לרפואה פרנסה והצלחת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן גור ומרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה דבורה. יעקב בן לינה. צילה בת ברכה. משה חיים בן מרים. יעקב בן מלכה. לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולביאת משית! הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זבי זוליתו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתן, ברוך בן גורגיה

לזיווג הגון - יעקב ויהודה בני מלכה, יהודה צבי בן דבורה.

זרע בר קיימא - סיגלית בת מוץ, שלום בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי-גשמת-הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מוץ, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מוץ, מוץ בת דוד ובת שבע, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה, אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי, אליהו מאיר בן סימי איפרגן, עובדיה כהני, לואיזה עליזה בת שמחה, זוהרה טימסטית בת מרים, שמעון בן זוהרה, רחמים בן צ'לה.

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

סגולת הביטחון!

תספור אותך ימיו לעולמי

ואמרתי לו שאין להתייאש כי בורא עולם יכול לעשות הכל!

והנה, ברגע שסיימתי את המשפט, נפל לפתע פתאום דף נייר קטן מכיסו של השומר הנאצי. הנייר התעופף קמעה ברוח, אל מחוץ לתא שבו שהינו.

השומר, ברוב גאוותו ורשעותו לא רצה להרים בעצמו את הפתק, ולכן הוא הסתכל עלינו, ומבין כולנו, הוא הצביע דווקא עליי ואמר: 'הרם את הפתק והביאו אליי מידו', כשכל כוונתו להשפיל אותי. נאלצתי בעל כורחי למלא את בקשתו, וכיון שהנייר התעופף אל מחוץ לתא, עזבתי אף אנכי את התא, יצאתי מהמקום בו שהו חברי, על מנת להרים את הניר, כשעיניו של השומר הנאצי נעוצות בי כל העת, שלא אנסה להמלט.

והנה, באותן שניות ספורות שבהן שהיתי מחוץ לתא, נסגרה דלת התא באופן אוטומטי. היתה זו 'פקודה חשמלית' לדלת, שניתנה מהפיקוד הנאצי, כדי לשלוח את היהודים האומללים אל המוות. השומר הנאצי ניסה למשוך אותי אל תוך התא, אך לא הצליח, כי הדלת נסגרה, ואי אפשר היה כבר לפותחה. הנאצי שנשאר איתי לבד הסתובב בכעס ואני מיהרתי לנוס על נפשי, ונמלטתי ליער הסמוך.

'עד לרגע זה, מסיים הקשיש את סיפורו, 'מהדהדת באוזני קריאתם של כמה מחברי שזעקו לעברי: 'אל תשכח אותנו! אמור עלינו קדיש! והלכו למסור את נפשם על קידוש השם... על היהודים הללו אני אומר קדיש כבר עשרות שנים, כל פעם בהתלהבות מחודשת! יקום ה' את דמסו'. כותב רבנו יונה זצ"ל את הסוד הגדול: 'ועוד יחייב ענין הביטחון, שידע עם לבבו כי הכל בידי שמיים, ובידו לשנות הטבעים ולהחליף המזל, ואין לה' מעצור להושיע ברב ובמעט, וגם כי צרה קרובה, ישועתו קרובה'.

ומי זוכה לכך? מסיים רבנו יונה וכותב: 'ובוטח בה' ישוגב' מן הצרה, בשכר הביטחון, אע"פ שהיתה הצרה ראויה לבוא עלינו!'. הבוטח על ה', לא מצד מעשיו, אלא מצד הרחמנות האין סופית של הבורא ורצונו להיטיב עם כל אדם – זוכה להיוושע תמיד! 'רוצה ה' את יראיו – את המיחלים לחסדו!

התשובה שקיבלתי, היתה מדהימה, תשובה שהראתה אמונה טהורה בבורא העולם: 'רצה ה' יתברך', סיפר הקשיש, 'שאתגלגל בתקופת השואה למחנות המוות הקשים ביותר. המראות שראינו שם היו נוראים, ואי אפשר לתארם לבני הדור הצעיר של ימינו. הכל רעדו וחששו מהרגע הבא, וממש לא ידענו מה הוא יצפון בחובו, הרגע ההוא. אני אישית זכיתי להתחזק בתקופה זו בביטחון בה' יתברך. החל מהרגע הראשון שהגעתי למחנות, ידעתי שאם לא אתחזק בביטחון ובאמונה, רע ומר יהיה גורלי, ולקחתי את עצמי בידיים, וכל הזמן שיננתי לעצמי את המילים: 'ישועת ה' כהרף עין', עד כדי כך שחברי לא קראו לי בשמי, אלא הכתירוני בשם 'ישועת השם'...

והנה, כששהיתי במחנות המוות, הגיע היום המר שבו הובילו את כולנו אל תאי הגזים. כיון שהיינו מהקבוצות היותר מאוחרות, ידענו כבר מה מתכוננים לעשות לנו, והבנו שבעוד מספר דקות לא נהיה כבר בזה העולם. הובילו את כולנו אל תא סגור, שהיה סמוך לתאי הגזים, וזוכרני, כמו היום, את קלסתר הנורא של השומר הנאצי ימח שמו שעמד בפתח התא, אשר שמר שאף אחד לא יברח. עיניו בהקו מרשעות, והוא המתין בקוצר רוח לפקודה להוביל אותנו הישר אל המוות. באותן דקות של אימה, הקיש אחד מחברי על גבי, ושאל: 'נו, מה יש לך לומר עכשיו?', כאומר, מה יעזור לך עתה הביטחון בהקדוש ברוך הוא, כשאתה מובל למותך? למרות הכל, התחזקתי באמונה, והשבתי לחברי בקול רם ובביטחון גמור: 'ישועת השם כהרף עין... אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל יתייאש מן הרחמים!'.
כותב בעל 'העיקרים': 'רוצה ה' את יראיו, את המיחלים לחסדו, כי רוצה ה' שבני אדם יבטחו על חסדו, מפני שמידתו של ה' שרוצה להשפיע מחסדו על בני האדם, ובתנאי שיקוו לו כראוי – לא היה החסד נמנע מהם מצד ה' שיעשה ה' עמהם חסד חנים בכל מה שרוצים, ולכן תקוותם חלשה'.

ישנם אנשים, שכאשר הם נקלעים למצוקה או בעיה בחייהם הם מתייאשים ונשברים, ואף מהאמונה הם נופלים בטענה: 'מי אני בכלל שישמע אותי ה''. אנשים אלו כנראה לא נפגשו בעצה הסגולית שמביא הצדיק ר' יוסף אלבו זצ"ל, בספרו 'ספר העיקרים' וכך דבריו: 'אמר דוד המלך ע"ה: 'רוצה ה' את יראיו, את המיחלים לחסדו', כי רוצה ה' שבני אדם יבטחו על חסדו, מפני שמידתו של ה' שרוצה להשפיע מחסדו על בני האדם, ובתנאי שיקוו לו כראוי'. הקב"ה ברא את האדם בעולמו כדי לגלות את טובו וחסדו, ולהשפיע עליו ברכות וישועות, ולכן הוא מחפש את האדם המאמין בחסדו כדי להיטיב לו. ממשך בעל 'העיקרים' ואומר: 'כי אילו היו בני האדם מקווים לה' כראוי – לא היה החסד נמנע מהם מצד ה', רק שבני האדם אינם מקווים תקוה שלימה מפני שמשערים בעצמם שאינם במדרגה הראויה שיעשה ה' עמהם חסד חנים בכל מה שרוצים, ולכן תקוותם חלשה'.

אומר ר' יוסף אלבו: אם האדם היה מקווה לישועת ה' בשלמות – בורא העולם לא היה מפסיק לשלוח לו ישועות וחסדים, כי ה' רוצה להטיבו. סיפר הרה"ג, ר' יצחק זילברשטיין שליט"א מעשה מדהים הממחיש שהמאמין בחסד ה' זוכה לראות ישועתו: 'תלמיד חכם ירושלמי מפורסם העביר לנו סיפור אמונה מדהים, שהתרחש בתקופת השואה האיומה: 'כאשר ביקרתי במנצי'סטר', כותב התלמיד חכם, 'פגשתי שם בבית הכנסת יהודי קשיש שאמר קדיש בהתלהבות מיוחדת במינה, והפליא את הרבים. שאלתי על כך כמה מן המתפללים, והם אמרו לי שהדבר נמשך כבר שנים ארוכות, וכל פעם הזקן הזה אומר את הקדיש בהתלהבות עצומה, אבל אף אחד מן המתפללים לא ידע להסביר לי על מי הוא אומר קדיש, ומה סיבת ההתלהבות הנדירה שלו'. 'החלטתי', מספר לנו התלמיד חכם הירושלמי, 'לגשת אל הקשיש ולשאול אותו לפשר הענין'.

כותב בעל 'העיקרים': 'רוצה ה' את יראיו, את המיחלים לחסדו, כי רוצה ה' שבני אדם יבטחו על חסדו, מפני שמידתו של ה' שרוצה להשפיע מחסדו על בני האדם, ובתנאי שיקוו לו כראוי. כי אילו היו בני האדם מקווים לה' כראוי – לא היה החסד נמנע מהם מצד ה' שיעשה ה' עמהם חסד חנים בכל מה שרוצים – היו נושעים תמיד!

הקב"ה קבע בבריאה את המזלות, אשר מהם מושפעים חיי האדם והעולם. המילה "מזל" – נוזל מלמעלה, שכל מקרי האדם נקבעים מראש לצורך השלמת תפקידו הפרטי והכללי בתכלית הבריאה. אדם שאינו מוצא את עצמו בעולם הזה, אות הוא כי טרם מצא את מקומו הנכון בחיים. כשאדם מוצא את מקומו הנכון כל הדברים מסתדרים, כל התחומים 'נופלים' במקום הנכון ומסתדרים כראוי.

חז"ל אומרים כי שלשת התחומים העיקריים עליהם דואג האדם בעולם הזה: ילדים, בריאות ופרנסה – אינם תלויים בזכויות האדם אלא במזלו העליון.

"בני (בנים), חיי (חיים), ומזוני (פרנסה) – לאו (לא) בזכותא תליא מילתא (תלוי הדבר), אלא במזלא תליא מילתא" (תיקוני זוהרה). היכולת של המזל להאיר תלויה במקומו של האדם, וכשהוא זוכה להגיע למקום הנכון מזלו יאיר והכל יסתדר. לכן אמרו חז"ל כי "משנה מקום משנה מזל" – שינוי המקום מאפשר למזלו של האדם להאיר.

שינוי המעשים – עשיית תשובה וחזרה לחיי תורה ומצוות – שייך בעיקר להשפעה על הבריאות, שהרי "גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם".

שינוי המקום שייך בעיקר לפרנסה – אדם צריך למצוא את המקום הנכון בו יוכל למצוא עבודה ולחיות לפרנסתו, ופעמים רבות תלוי הדבר באזור המגורים. כל השינויים הללו כלולים בשינוי המקום האמיתי, הרי הוא שינוי מקום רוחני, המשנה את כל מעמדה של הנשמה.

מסופר על רבנו אברהם אבן עזרא זצ"ל, אשר מלבד גדולתו האדירה בתורה, היה עני מרוד, אשר אמר על עצמו שהוא נולד במזל 'רע' של עוני, שכל מסחר שיעסוק בו – יפשוט רגל, עד כדי כך, שאמר על עצמו, שאפילו אם יעסוק במכירת נרות – השמש לא תשקע!.

מסופר על רבי אברהם אבן עזרא שהיה עני מרוד וכל ימיו חי בעוני גדול, חברו הטוב היה הרמב"ם שרצה מאוד לעזור לו כלכלית, אך ר' אברהם אבן עזרא התנגד ולא הסכים בשום פנים לקבל עזרה כספית מאחרים. ישב הרמב"ם וחשב היאך יוכל לעזור לחברו הטוב ללא ידיעתו, ורעיון יפה נצנץ במוחו. הרי הרב אברהם אבן עזרא יוצא כל בוקר לתפילת שחרית בבית הכנסת הסמוך לביתו, ובדרכו לתפילה עובר הוא על גשר סמוך. אם כן, אשים לו שם כסף על הגשר, והרי לפי

ההלכה המוצא מעות מפוזרות, הרי אלו שלו, וכך יוכל הרב אבן עזרא לקבל כסף מדין מציאה כדין, ולא מדין צדקה. למחרת, השכם בבוקר הלך הרמב"ם לגשר, וממש סמוך לבואו של הרב אבן עזרא, נגש לגשר ופיזר שם שטרות של כסף ומיד התחבא מאחרי עץ סמוך וציפה לבואו של ידידו הטוב.

הגיע הרב אבן עזרא ליד הגשר, אך מה רבה היתה הפתעתו של הרמב"ם, כשראה את חברו הטוב עובר את הגשר כשעיניו עצומות, ואין הוא מבחין כלל בשטרות הכסף שהכין לו במיוחד.

פנה מיד הרמב"ם לידידו הטוב ושאלה בפיו: 'מדוע עברת היום את הגשר בעינים עצומות?'

ענה לו ר' אברהם אבן עזרא: "כל יום אני עובר את הגשר בדרכי לבית הכנסת, והיום אמרתי לעצמי, מעניין אם אצליח לעבור את הגשר בעצמתי עינים, וכך עשיתי, ואכן הצלחתי לעבור את הגשר בעינים עצומות". שמע זאת הרמב"ם וסיפר לרב אבן עזרא את מה שהכין לו על הגשר, ענה לו ר' אברהם אבן עזרא את היסוד שלו: "האדם מקבל רק מה שמגיע לו, ומה שלא מגיע לו לא יעזור לו שום דבר שבעולם – הוא לא יקבלו, ואפילו אם יצליח לקבל דבר שלא מגיע לו כדין הרי שזה ילקח ממנו בדרכים אחרות".

ובכל הסביר שנולד במזל עני ולכן דווקא באותו היום עלה במוחו רעיון זה. הוא אף חיבר על עצמו שיר וכתב: "אֲשָׁכִים לְבֵית הַשֶּׁר – אֹמְרִים: כָּבֵד רַבָּב, אָבוֹא לְעֵת עָרֵב – אֹמְרִים: כָּבֵד שָׁכֵב. או יַעֲלֶה מְרַבָּב, או יַעֲלֶה מְשָׁכֵב, אוֹיָה לְאִישׁ עָנִי – נֹלֵד פְּלִי כּוֹכֵב!".

בטח אתם מדמיינים אדם כזה כאדם מדוכא וממורמר, אך האבן עזרא היה עובד את ה' בשמחה ומשבח את בוראו על כל אשר עשה לו, והראיה לכך הוא השיר שחיבר אשר שרים אותו בכל בית ביום שבת:

"אגדלך אלוקי כל נשמה ואורך ברוב פחד ואימה" – שהיה מודה לה' ומהללו. אך מגלים לנו רבותינו, שאף אדם שנולד במזל רע בדברים מסויימים, יכול לשנות זאת ע"י תפילה, וכך דבריהם: "אין מזל לישראל", ומפרש רש"י שע"י תפילה יכול האדם לשנות את כל הנגזר עליו ע"פ מזלו.

בנים, חיים שלווים ומאושרים, מזונות ופרנסה אומנם נגזרים ע"י המזל שקבע ה' לאדם ע"פ שליחותו בעולם הזה, אך ע"י בקשה ממעמקי הלב לה' שיטייב עמו וירחמהו – יזכה שמזלו ישתנה לטובתו, ויראה ברכה בפרנסתו, בחייו ובהצלחת ילדיו.

אך האבן עזרא מלמדנו, שגם במזל שקיבלת האמן שהכל לטובה וברחמים!.

תגובות: 050-6425002
 ת"ת, ט"ו, ט"ז, ט"ח, ט"ט, י'
 daniel777achiel@gmail.com

תיקון נפטרים בערב ר"ח כסלו
 המסוגל רבות לנשמת הנפטר, שנתקן ע"י המקובל האלוקי ר' יהודה פתיה זצ"ל (מנחת יהודה סי' פב) ידוע רבות שלאחר שנעשה תיקון זה לנפטר, הגיע בפנים זוהרות ואמר שהועיל לו רבות.
 050-3330077 הרב ניסים אביזוב

ההקדשה המרכזית!
 העלון מוקדש לרפואה שלימה והצלחה: מנשה חיים בן מרסל, יהודית בת כרמלה, משפחת נתח, רינה בת רות, אבי כהני, אברהם בן שרה. זרע של בר קיימא: סגלית בת מזל. לידה קלה: איריס בת רחל. לע"נ: אשר גרופי בן יחיא, עובדיה כהני, גבריאל בן סמינה, בן ציון הכהן בן חנה.
 – תוצה לרפואה האולם של אצל אכמז סבת –

תרמת ס"ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!
 חשבון בנק דואר 20-783-220.
 גמ"ח ספרי ברית מילה וחונכת בית: 054-7770805

דרושים מפיצים לחלוקת דיסקים לניוני הרבים 03-6764820
גמ"ח עריסות תינוק - 03-6319869
 חייה: זה שם של אהרן וזה שם של אהרן? מוטטט, א, טטטט, חק אה טטט טטטט, אה טטט טטטט.